

Cap-66 (1)

Luis Laptevich

El Nadal dels fantasmes

24 Desembre
Nadal de 1976

Cap-66²
(2)

Dramatic Personae

Marie

By whom she is not

to us the indeterminate ~~of~~ natural

L'ocasió

⊕
" arribe un home - ondra p'ris en
la presada ^{el bon d'altre i' ondra} ~~el met~~ amb una muller
ta

L'home: Bone nit, Maria. Et t'has ben velt.

Maria: Fa presante anys que hi estic. Faig l'aprenentatge de la rebuda.

L'home: I Josep? ^{III}

Maria: El m'ataca un dia de bombarda.

L'home: I l'infant?

Maria: Com que era jove m'el presaguen per a dur-lo a un camp
de concentració.

L'home: Un infant? Un infant no es jove ⁹ ni fet. És un infant i jove.

Maria: Hi ha qui no ^{consegueix} pensar ^{com} els nens, sempre del mateix. I molts pares
que, per a estar bé amb els nens a per imbecilitat, pensen com ells.

L'home: Ho he entès. Fet i fet, qui som i qui són els jueus?

Maria: Els perseguits.

L'home: així, doncs, ~~tot i tot~~ ^{després} així, en aquesta bola podrida
de sang i de pus que es es imm, tot són jueus enc a tot
en perseguir-los.

Maria: Potser el m'ataca.

L'home: El teu fill et pot morir en la veu.

Maria: Aneu, son que son més viciats p'els, hi ha procediments
més expedients: els focus crematius.

L'home, desolat: Mare de Déu! Mare de Déu!

Maria: Ho he venent. La mare de Déu es mata ^{Parla,} ^{com} ^{una,}
d'un dia a l'altre, sempre fugint, però es mata. Mare de Déu.

2

Maria, sola en la nit, ~~se~~ immobilit, mira el seu
seu entorn ~~perdent~~: una plomera descolorida,
seme cascinos, pelada pel vent i el fred.

Una llarga, una lenta pau.

T'espero.

L'home: I ja ho sabia. Quan sabem que ens esperen tan sovint que en la
terre no tinguem camins per anar-hi però que ens els fem nosaltres,
quan ens s'esperen "tot el camí, tot el dia".

- amb una tranquil·litat, atonyonada -

home)
- arriba un altre, afegint pel més im-
vitable dels treballs passats, per l'argument
i la impunitat passada. Diporta, però a per
front a noves argumentes, a noves impunitats, a
noves deutes.

(com si s'obria, com si, per vindria després,
un argument amb una utilitat -

L'altre home: Bone nit, Maria i la companyia. La companyia, és
clar, ella ser prop.

Maria: ho ho es. E prop ja ho el veurien mai més.

L'altre home: Ell també?

Maria: Ell també.

L'altre home: De quina malaltia?

Maria: De la por, senyora i mare del mon. El malaltia.

L'altre: ^{home} Si era tan de cosa i no es prova en res.

L'home: els que no es figuen en res també els metes.

L'altre home: ho me'n se avencia. Perquè precisament a ell?

Maria: Perquè des ja no era els homes de sabien voler i, com besties,
es malaltia ^{metes} els uns els altres.

L'altre home: És una impudència. Aquests uns, si volien vivre tranquils,
no es podien dir. Els altres volien i, si volien vivre tranquils, ens
cal vetar amb els altres.

L'home: Així es una viles.

L'altre home: ho es una stotèpia, l'únic afegit, per a per ens admetem
amb ells. Després, quan vingui d'ara, ja en parlaràn.

L'home:] si d'ara no vé?

L'altre home: Vindrà. Ho saven els - ho saven metes.

L'home: Què son ells?

- Dirina L'home tercer.

L'home tercer: Bone nit a tots.

Maria: Santa nit

L'home tercer: Ho tan santa com diu, Maria, car els camins del mar, d'arreu del mar, m'plens de dones, d'infants, de vells que fugen com fuyien un dia. Herodes es immortal. Deu hauria pogut, tan seny de fer justícia amb ells, ^{deu} i tempestes de ferir, com deixà el Herodes, y un gran profeta que morí i que es diuen Santh, Hartman, Hojill, Lugo, Pascual o Fernandez. M'he entat molt tristor car la nit a fora i al cel, en lloc d'angels i estels, hi ha una espessa cortina de fum que enfumega en els camins del mar.

Maria: Els estels deuen haver oblidat que aquesta es la nit de Nadal.

L'home: I els angles deuen tenir por dels avions

L'home tercer: ~~Tant~~ Tansat. Ja em heu advertit a la fora i ara he deuen enllumenar

L'altre home, a L'home: Has dit que creu les estrelles?

L'home: Oue, tocadet.

L'altre home: L'ira de les dones

L'home tercer: I de la revolta

Maria: Aquesta nit, no

L'home: No tinguis por, Maria

- al budint a L'home tercer -

- I fa moltes il·lusions.

L'home tercer: Les il·lusions son els marcs de la revolta

- A Maria

Te veï el company, Maria: no tinguis por. M'ha fet un gran ben de fer por. Recordat que es matarà el fill. I pensa que m'ha fet

d. Marie: Nadal des pines, des figiers, des mûliets de la terre

→ L'homme: J ne sçait ce qu'on la clon, la ce qu'on des peradomés.
J se tularém.

L'homme terre: C l'ultima esperance que es queda.

L'homme: ~~Retourner à la terre~~ C se notre force. Pines des
que se perdre.

- Une pauvre bien -

bon et que bientôt par a peu les masses se présenteront
seul fil.

L'homme:

El mún es plá de presos i ~~de políticos~~ de políticos. El mún
es plá d'home que fan lleis contra l'home i es passen la vida,
prount es ells en llibre i prount se la mún al pit i en passant la vida
ferrissin, ^{per a dir un} ~~deu~~ ^{deu} tota hem de respectar la Lei, ~~tot~~ Tota
menys ells, que en la passan per la creu de les celles. Fetsa més
de dalt contra es de baix, es la Lei de l'home, filla de la ~~mentida~~
mentida i la pau.

Un d'ells:

Ja hem arribat.

- Arriba un grup de set o vint mil-

Un altre:

Roma no, Maria. Savien que estaves sola i desamparada i et venien
a defensar contra es llots que alguns anys tan llargs de passar, anys
de nit, de ~~esperança~~ ~~minista~~ de mestres de ministres i de viciu han en-
vat la nostra terra.

Maria:

S'ou venien?

Un d'ells:

Ja de Buitallen.

Un altre:

Ja de Buchenwald.

Un altre:

Ja de Terol.

Un altre:

Ja de l'Elce.

Un altre:

Ja de Madrid.

Un altre:

Ja de l'afria,

Un altre:

Ja de Norvick.

Un d'ells:

(Cada un ha exigit el ~~seu~~ ^{el} ~~seu~~ ^{seu} i el veuen en la dreta i

compenys.

11

- J'veux en les yeux des plus sautes en
le face pen a que le face s'aligne dans
dans -

Les yeux:

Le nit de badal : apupa,
le nit de badal be'm w,
^{na}
~~le nit de badal~~ que le face d'au
l'qui est : deux deux

per la meua ~~esperança~~ perquè heu donat un pas, sense
 parer de magia, la més bella del món: libertat! Venim
 a liberar la vostra terra!

- L'exercit es ple de homes que heu
 desitjat arribar i qui s'han trobat
 preson en plena fantasia del caos i el
 buit del món i heu fet homes
 que branden les armes amb tanta
 triomfal.

| altres homes com ells i armats
 com ells han envaït el país de l'altre
 país, el capítol, l'extrem general,
 i que per acabar de fer un pas més
 les dues divisions, i vides.

{ libertat! libertat! libertat!

- | així finireu el poder de la fantasia -

luis | apolonia

Notes per a l'interpretació d'aquesta obra

- I) El disseny es deliberadament ben perferit volent que per tot el teatre, actors i espectadors que prenguin part en l'espectacle i amb els seus aplaudiments de ritual hi hagi presència es mitjà de "libertat". Volent que per tot el teatre hi ha un nom de "libertat".
- II) \int Això es una paraula i prou i acompanyada que l'essència del que passa a l'escenari passa al públic - car es tracta d'un ^{un} ~~un~~ i no d'una "libertat" de veritat o ~~per~~ paraula i a part ^{un} ~~un~~, que ~~hi~~ hi agrairia més que un aplaudiment, no es difícil de dir.
- III) Pensem que hi ha molts, moltíssims que l'han vista i el veuen i veuran per places i carrers d'arreu del món. I pensem que és que el veuen no són actors: són estudiants, obrers, poble.
- IV) La presència de l'essència ha d'esser la mateixa que en el pati de l'antiga, ja les últimes, l'arquitecte. ~~Quan a l'essència això facilitaria~~ que en els empesos, que han de ser molt nombrosos, vagin ocupant el fons i els primers del pati de l'antiga, l'arquitecte i el "gallina" per a prendre part en el final, quan ja l'essència i el teatre vegin places de llum, evident i bandant encara les armes

La nuit de Nadal s'apropie
de nit de Nadal se'n va,
i de l'altre que s'apropia
s'han de fer el nostre desit.

Enten que la força d'eu
s'ha de fer i d'eu desit

